

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 29 Października V. S. ROKU 1810.

PARYZ d. 16 października. (z Franc, Monit, Hamb.) Mówią tu o wypadku, którego ogłoszenie ma napęlić radością całą Francją. Słusznie dwór i stolica mocno interesują się o los Imperatorowej, która tak ściśle połączoną jest z publicznym szczęściem i chwałą Narodu. O pomienionym wypadku mówiąc głoszą, że tu przybędzie znakomita osoba sławna w zawodzie wojennym i dobrze ze swoich wielkich czynów znaioma. Dnia 10 miały być wydane rozkazy na roztawienie koni od Compiègne do Fontenebleau pod przejazd iednego Xcia Cudzoziemskiego. Rozumieją że tu przybędą AX. Karol i AXczka Leopoldyna siostra Imperatorowej. Biegała też wieść o podróży Cesarza austr: lecz dotąd nic pewnego niewyjaśniło się. W. Vice-hetman Berthier d. 11 z Fontenebleau wyjechał. Mówią że udaje się na spotkanie zagranicznego Xcia, i że wkrótce tam powróci. W tym zamku czynić zaczęto wielorakie przygotowania na sporządzenie zabaw, które d. 21 tego miesiąca zacząć się mają. Uroczyste widowiska okazałe, gonitwy dzielne, łowy sztuczne, mają zajmować wiele czasu nim przejdą z kolei. Ognie sztuczne i illuminacye, będą równie świetne, iak były w Paryżu w czasie godow Napoleona.

Kommissia kryminalna, udzielnie ustanowiona, do sądzenia francuzow podnoszących oręż przeciwko Imperatorowi, ogłosiła wiele imion officerow tych, którzy, od roku 1804 nieprzestając służyć w wojsku austriackim i walcząc przeciwko swojej oyczyźnie, zasłużyli na utratę dóbr i życia. W liczbie skazanych widać wielu znaiomych w Austrii wodzow — Drugi Sąd cywilny, na rozpoznanie legalności konfiskat celnych i zdobyczy morskich, równie wielki i w działaniach swoich daleko sięgający, skazał na sprzedaż publiczną 50 okrętow tureckich w Tryescie zatrzymanych. Aże dozorca celny Dauchy, niewoluie zniósł embargo z tych statkow, biorąc rekoiemstwo, i onym dozwolił odpłynąć na morze, przeto paręcznicy obowiązani są złożyć pieniądze za wartość ładunku. Konfiskaty podobne nastąpiły w Niemczech. Wiele składow towarow osadowych tam pozabierano.

Sekwestracya i konfiskata w Rosztoku, Stralundzie, Szczecinie, przeraziła wyspiarzow i ich przekupniow lądowych. Kupcy lądowi cofnęli swoje odezwy o towary, podobnież okręty ang. nieodważając się przybliżyć do brzegow, popłynęły do Szwecyi. Można teraz z pewnością twierdzić, że na całym brzegu Pruskim i Meklemburskim na Bałtyckim

morzu handel niepostanie. Admiral Saumarez, dowiedziawszy się, iż francuzi nieosadzają portow pruskich, zwrócił kupcow do Pillawy, lecz Prusacy ich nieprzyjęli. A chociażby wbiegły, pewnieby poszły na konfiskatę. Pod Gothenburgiem stoi 600 okrętow ładownych produktami osadowemi, i towarami ang, lecz gdzieby płynąć miały, niewiadomo. Zbliża się dzień 1szy listopada, czas, w którym flotta ang, i te 600 okrętow kupieckich muszą opuścić morze Bałtyckie. Niepodobna wyliczyć straty, iaką poniosą kupcy Londyńscy przez powrót tych okrętow. A jeżeli dotąd 100 zbankrutowało, łatwo wniesć można że ta liczba podwoioną będzie. Rzeczą jest pewną że Anglia wytrzymać niepotrafi, jeżeli na wiosnę jeszcze lądowe mocarstwa równie ściśle spełniać będą przedsięwzięte szrodki. Mówią że pomienione okręty ang. płyną do portow szwedzkich, lecz spodziewać się należy iż ten naród wierny traktatom i obowiązkom swoim bezwzględnie wszystkie skonfiskuje. Też przywilej zabrał się na morzu szrodkiem. Tam flaga ottomańska od anglikow została użyta do zarzucenia brzegow państwa towarami osadowemi. Konfiskaty, w Marselli, Genui, Neapolu, Wenecyi, Tryescie i Ankonie spełnione, przyniosły dochodu 52 miliony. Taka więc summa musi mieć konieczny wpływ na interessa banku Londyńskiego. Tą koleją wszystkie składy produktow osadowych i towarow z rekodzielni ang, po wszystkich miastach Niemieckich i Szwaycarskich, pozabierane zostały. Od Memla aż do granic hiszpańskich przez tysiąc mil nigdzie anglicy nie mogą mieć przystępu: równie brzegi południowe Francyi i całe Włochy są zamknięte. Mówią iż są zagaione układy z Anglią, względem szrodkow ażeby handel ang przez Turcyą nieprzeciskał się do państwa austr, nim porty ottomańskie zostaną zamknięte. Tak sroga wojna przeciwko handlowi zakazanemu, musi podkopać mocarstwo kupieckie i obalić pierwsze podpory potęgi argielskiej.

Znaiomy dawniey minister wojny Carnot wydał dzieło pod tytułem „o sposobie dobywania i bronienia fortec“ i ono przypisał Imperatorowi. Wiadomo że ten mąż, w czasie wyniesienia Napoleona na godność Imperatorską, sam ieden opierał się najsilniey temu projektowi i zdanie przeciwné w księgach podpisał, późniey sam wymazał, dziś on przedsiębierze podróż w osobliwszem zleceniu. Urodził się roku 1753 z familii mieyskiej. Ojciec był adwokatem. Umieszczony w kórpucie inżynierow nabył rozległych wiadomości. Opieka

Xcia Kondusza go wyniosła. Wydał dzieło o matematyce; które otworzyło mu wstęp do wielu towarzystw uczonych. Pochwała Marszałka Vauban sławnego w wieku Ludwika 14 zyskała iemu wieniec od akademii Dijon. Kiedy rewolucya wybuchnęła był kapitanem w korpusie inżynierów. Ru 1791 mianowany posłem do zgromadzenia prawodawczego silnie popierał sprawę rewolucyjną. Oskarżył kardynała Rohan, ministra Calonne, i wszystkich Xiążąt. Wniósł projekt oddalenia officerów a mianowania Sierżantów na ich miejscu. Ru 1792 wniósł ażeby twierdze wewnętrzne, iako straż samowładztwa, były zniesione, ażeby po fabrykach ukuto spis 300000 na uzbrojenie tak nazwanych Sankiulotów, wyrobił wyrok publiczney pochwały Kommissarza rewolucyjnego Dillon przez żołnierzy w Lille zabitego. Usprawiedliwiał Petiona oskarżonego o naysię 20 czerwca na pałac Królewski. Posłany do wojska usprawiedliwił zamordowanie iednego podpułkownika przez żołnierzy. Carnot ogłosił wojsku upadek Ludwika 16; wszedłszy do konwencji 1793 dał na króla wyrok śmierci. Przyłożył się do przyłączenia Niderlandu do Francyi. Posłany do armii północney aresztował Gła Gratien za ustęp przed nieprzyjacielem a sam stanąwszy na czele poprowadził kolumny na nieprzyjaciela i odparł. Za powrotem do Paryża został członkiem tey straszney Kommissii od zbawienia publicznego nazwanej której okropne czynności, strachem i krwią oznaczone były za Robespiera. Po upadku tego, Carnot zabrawszy plany z gabinetu, rządził czynnościami wojennymi; i przyznawano że iego instr. przyłożyły się wiele do zwycięstw odniesionych przez wojska fr. Ru 1794 wymógł zniesienie rady wykonawczej, a potem wziął prezydencją w konwencji. Kiedy deputacya Jakobinów przyszła do kraty wyznając naukę Robespiera o exystencji Bóstwa, powiedział Carnot, że ten ieden postępek dosyć usprawiedliwia wszystkie potwarze na ich towarzystwo rzucone. Wodzów walczących w Wendei obwinił o złe postępowanie z Szuanami. Bronił często tych, którzy przeciwko iemu powstawali, nielekając się groźb rozhułkanego pospólstwa. Oskarżony od ludu w czasie powstania 1795 maia 22 miał być aresztowanym; lecz wykrzyknione słowa „Carnot wprowadził zwycięztwo do obozów fr.“ wstrzymały zapęd. Za ustanowieniem dyrektoryatu, wszedł do tey władzy, czas niejaki miał pierwszeństwo, lecz późniey Barras zaczął przewodzić. Ru 1797 września 4 chcąc zwalić nieprzyjaciela, użył do tego nieukontentowanych, lecz oszukany przez Lareveillera, skazany został na wygnanie. Ucieczką do Niemiec ratował się od podróży do Kayenny. Za Renem ogłosił pismo usprawiedliwiające siebie, bardzo mocne w potępieniu współwinnych, zakończone tym wyrazem; „jestem nieprzeblaganym Królów nieprzyjacielem“ Oświadczenie dość dziwne zewzględu, że drukowane pod opieką królów przeciwko zapalczywości bezrządców iemu ofiarowaną. Potym ogłosił pismo ieszcze gwałtowniejsze. Te pamiętniki przedrukowano późniey w Paryżu, i ciekawie czytane przyspieszyły upadek dyrektoryatu w

1799 czerwca 18. Azatym iszy Konsul odswołał Carnota z wygnania, 1800 mianował inspektorem popisów, 1801 ministrem wojny, 1802 trybunem. W tym zgromadzeniu połażał się naygorliwszym obrońcą wolności; najmocniey sprzeciwiał się projektowi obioru Bonapartego na Konsulostwo dożywotnie, i sam ieden w tey walce pozostał. Kiedy wniesiono projekt wyniesienia Napoleona na trona Imparatorski, miał długą mowę, na dzieiach światła opartą, przeciwko temu zamiarowi. W otworzonych księgach dla zapisania zdania, sam ieden podpisał się przeciwko Napoleonowi. Tak niezgięty umysł zachował do roku 1807. Potym przeniesiony do Senatu wymazał oporne zdanie. Dziś ma być użyty do ważney posługi.

Schimmelpenink był poseł hol: a potym naczelnik rządu bawarskiego; mianowany iest Arcy podskarbnim orderu 5 run złotych—Był minister policyi Fouché Xze Otranto, októrym pisma ang. tyle śmiesznych rzeczy rozgłosiły, mieszka ciągle w Senatoryi swoiey Aix w Prowancyi. Delamalle kommissarz policyi sprawować będzie ten urząd w Livorno—Minister morski ma poiechać do Hollandyi dla obeyrzenia robot i całej potęgi bawarskiey po wszystkich portach. Wszystkie towary osadowe w tym kraiu będące, od których 50 procentów opłacono, mają wolny obrót we Francyi i w Niemczech. Mówią tu o zaślubieniu się iednego Xcia Wirtemberskiego z córką Grafa Metternich, który tu bawił 5 miesięcy—Podług ostatnich listów od wojska Xcia Eslingen, spodziewano się tam w pierwszych 8 dniach tego miesiąca walney rozprawy w Portugallii. Obroty wodza fr: zmierzają ażeby odciąć wojsko ang, od Lizbony.

LONDYN d. 6 października. (z Franc: Berlin; Zusch:) Niecierpliwie oczekujemy wiadomości z Portugallii. Honor oręza naszego los wojska i 2 królestw od tey kampanii zależy. Sprawa insurgentów utrzyma się lub upadnie bez powstania; handel nasz w portach hiszpańskich i port. zachowa swoje swobody lub one utraci; wszystko to zależy od zwycięztwa lub przegranej Lorda Wellington. Podług raportów tego wodza główna kwatera dnia 24 września była w Burgacan, a wojsko zajęło nader mocne stanowisko między górami Alceba i Monelha. G. Spencer na czele 10000 postąpił do Mealhada dla utrzymania komunikacyi z północą. Gł Trant, z przednią strażą w Sardas wspiera tego wodza. Tegoż czasu M. Massena z wojskiem swoim stał między rzekami Cris i Tondela. Wczora przyszły depeche tak ważne, iż natychmiast wysłali ministrowie zach gońców stanu, iednego do Korunny, drugiego do odnogi Mondego. Rozumieją iż niosą oni rozkazy ażeby wojsko siadało nastatki.

Listy z Lizbony opisują okoliczności odkrytego tam spisku przeciwko anglikom. Przypominają teraz odezwę Lorda Wellington do narodu, wzywającą, ażeby wszyscy podróżni od Francyi przyjeżdżający byli przetrzasani ażeby wszystkie listy im odbierano i rządowi one oddawano. Ztąd wnoszą że wodz ang: w ten czas już wiedział o uknowanej zdradzie.

W jednym gmachu znaleziono 3000 mundurów angielskich. Chcieli spiskowi, przebrawszy się po angielsku, zrobić rozruch w stolicy i przez swywołę zapalić pospólstwo do zemsty przeciwko anglikom; potym mieli przyłączyć się do ludu zawziętego i wyrznąć załogę ang. Tegoż czasu mieli być rozesłani gońcy na wszystkie strony donosząc o mordach popelnionych przez anglików. Wszędzie tym sposobem pospólstwo miało być zapalone do zemsty. Spiskowi mieli nadzieję że portugalscy żołnierze zbuntowaliby się, i pomordowawszy przeciwnych officerów uderzyliby na wojsko Lorda Wellington, że tegoż czasu M. Massena z wojskiem fr: oskrzydliłby zastępy nasze i one zniosłby do szczętu. Aresztowano już 200 osób; z tych wyliczono nazwisk 84; między temi znajduje się 15 szlachty, a inni są kupcy i sędziowie. Pierwsze miejsce trzymają: margrabia Abrantes, Ratton kupiec fr, Vandelli kupiec port., Marcarenha sędzia, Mordount kupiec ang. Margrabini Alerto, Almeida lekarz i. t. d. Wszyscy są pod strażą na okrętach: mają być przewiezieni na brzegi Afrykańskie lub do Azji do osady portugalskiej Goa. Życzyć należy ażeby ten spisek był potłumiony zupełnie, ażeby tlejąca iskierka nie sprawiła jeszcze strasznego pożaru.

Kapitan Blackwood przysłał rapport o bitwie morskiej d. 20 lipca zaszłej pod Tulonem. Nieprzyjaciel miał 6 okrętów liniowych, i 4 fregaty; między pierwszemi był jeden trzypiętrowy admirałski. Eskadra nasza składała się z 4ch okrętów liniowych i 2 fregatt. D. 20 lipca z rana wybiegła z portu nieprzyjacielskiego pomieniona eskadra, i prędko spotkała naszą fregatę. Okręt trzypiętrowy z całej artyleryi kilkakroć dał ognia. Fregata rozpięła wszystkie żagle dla prędszego połączenia się z główną eskadrą. Wiatr był odmienny, i przeto eskadra ang. niemogła skutecznie posilkować statku ściganego: nakoniec znalazła się w takim położeniu, że bitwę przyciąć musiała, lubo i wiatr był przeciwny i potęga fr: daleko przewyższała. Rozpoczęła się zątem walka straszliwa. dzielnie stawili się francuzi; anglicy z męstwem zwyczajnym bili. Pokilkugodzinney rozprawie ustał ogień obustronny. Eskadra fr: odplynęła do portu: nasza obróciła żagle ku południowi. Fregata i 2 okręty, które były w niebezpieczeństwie dostania się w moc nieprzyjacielską, ocalały. List jednego officera, służącego na eskadrze naszej, wyraża że admirał fr. miał tylko 5 okrętów, i że po złączeniu sił naszych ustąpił do portu.

Kiedy ministrowie głoszą świetne nowiny o zdobyciu osad batawskich w Azji, smutne dla wierzących idą odgłosy w Londynie o upadłych bankach. Bankructwa Goldsmitha i Beckera na 2 miliony szterlingów pociągnęło za sobą upadek wielu familii. Pieniądzy rządowych w ręku pierwszego bankiera znajduje się 800000 szterlingów. Podbiliśmy w Ameryce koleją wszystkie osady fr, zabraliśmy wszystkie wyspy cukrowe; lecz w Europie utraciliśmy związek i handel. Zagarnęliśmy w Azji wszystkie osady fr: i część batawskich; w naszym ręku są wszystkie produkta korzenne, lecz zam-

knięte dla nas porty Europy. Magazyny są przepełnione towarami osadowemi. Jedney farby Indigo w jednym magazynie kompanii Indyjskiej liczymy skrzyń 900. Na wszystkich morzach tryumfujący upadamy na handlu z ładem—Xże Regent Brezylji zezwolił na ustanowienie banku w Rio Janerio. Wydał on od 400 t. do 500000 papierowych pieniędzy w cyrkulacyą; każdego czasu ukaziciel takiej obligacyi może odzyskać swoje pieniądze.

WIEDEN d. 15 października. (z Berlin, Prag:) Franciszek 2gi nasz Cesarz w Gratz znajduje się; mówią że odprawi podróż aż do Semlina. Graf Metternich minister spraw zagranicznych ząd wyjeżdża dla zdania sprawy z czynności swoich samemu Cesarzowi i opowiedzenia układów Paryzkich. Mówią że, na skutek konwencyi w Paryżu podpisanej, będzie zniesiony sekwestr wzajemnie w krajach austriackich i w państwach ligi reńskiej. Tym sposobem Graf Metternich odzyskuje dobra swoje, które w Bawaryi były sekwestrowane. Powszeczne jest przekonanie, że powrót tego ministra mieć będzie wpływ wielki na interesy skarbowe monarchii naszej; na pierwszych radach już widziano jasne dowody tej odmiany. Stany mają prosić Cesarza ażeby raczył odmienić ustawę względem kupna dóbr zakonnych za gotowe pieniądze, zezwalając one przedawać na bankocetle. Mówią że Ludwik Napoleon przeszy król hol: zamierza przenieść się na mieszkanie do Austrii; mianują nawet że za jedne dobra, niedaleko ząd położone, całe piękne i wygodne, ofiarował 25000 dukatów. To pewna że w Baden zamówiono dla tego Xcia pokoje, w których zwyczajnie dwór miał swoje mieszkanie. AX. Karol tu znajduje się. Papiery nasze spadły jeszcze niżej; za 100 gotowizny płacą 545 bankocetlami. Bankier Wiedeński Eskales pojechał z Frankfurtu do Holandyi. Ciekawie czekamy wiadomości skutku jego układów o pożyczkę w tym kraju.

Od granic tureckich i ze Stambułu ciągle donoszą o ciągnięciu licznych posiłków z Azji; i wyjeżdżie Sultana do obozu. Lecz zdaje się niepotwierdzać ani jedno ani drugie, gdy teraz piszą z tej stolicy, że pałac w Adryanopolu nie jest jeszcze dostatecznie wyporządkowany na przyjęcie W. Monarchy, że uda się do Daud Bascia o dwie mile od Stambułu, że oraz formują w Azji 20 korpusów od 10 t każdy. Takie sprzeczności wątpić każą o wiadomościach względem skutków bitwy Hurschid Baszy z Serbami pod Kraiovat między Nissą i Ozosak i o postępie ku stolicy ostatnich. Dnia 1 wrzesnia kapitan basza miał przyprzewadzić flotę z morza czarnego do kanału i rzucic kotwice pod Buitukdere. Tak nagły ustęp nastąpił z powodu pokazania się pod Warną floty rossyjskiej od 20 żaglow, i wiatru pułnocnego. W kanale wodz turecki połączył z flotą nowo zbudowany okręt, chorych na brzeg wysadził, a teraz czeka pomysłnego wiatru dla wyścia na morze. Liczy 17 okrętów wojennych; między któremi jest tylko 8 liniowych: Sultana surowie zakazał wywozu zboża z państw ottomanskich: wszystkie okręty ładowne kukurdzą lub ryżem mają być przejmowane

i konfiskowane, bież wazględu żadnego na flage czyby ona byla sprzymierzona lub obojętna.

Z Włoch donoszą że wyprawa do Sycylii odłożoną została. Joachim Napoleon wyieżdżając z obozu wydał odezwę do woyska lądowego i flotyli wyrażając podziękowanie za męstwo karność odwagę i gotowość do spełnienia zamiarow. W rozkazie dziennym wyraził że cel Napoleona, w zagrożeniu Sycylii wylądowaniem, już spełniony; że 50 bitew stoczonych z potęgą trzykroć większą i 2 naziędy na brzeg Sycylijski dowiodły oczewiście podobieństwa wyprawy skuteczney nawet w obliczu flot przeciwnych. Azatym król odesłał woysko lądowe i morskie na kwatery zimowe, a sam d. 3 pazdziernika powrócił do Neapolu — Dnia 14 pod Rodi jedna fregata ang. wysadziła na brzeg kilkudziesiąt zbroynnych dla zabrania żywności. Dzieci, starcy i kobiety uciekły na góry; mężowie zaś do boiu stanęli i dzielnie walcząc odparli nieprzyjaciół. Gdyby fregata wystrzałami z dział nieraziła Rodyanow, wszyscyby anglicy poszli w niewolę. Jeden kapucyn ach uwięził i z tryumfem zaprowadził do klasztoru. Jedno pismo dodaje uwagę, iż mnich za to uwięzienie z protestantow spodziewa się pewney nagrody w przyszłym życiu, lecz więcey życzyłby ażeby na ten rachunek otrzymał prenumeratę na tym świecie — Okręty opryszkow brzegow Barbaryi spokojnie zachowują się wazględem Włoch i Francyi. Niedawno jedna brygantyna z Tunis prowadząca kilka statków kupieckich do Tryestu powitała zamek i istu z dział wystrzałami.

HAMBURG d. 24 pazdziernika. (z Ham: Alton Zusch:) Królewicz Szwedzki zabawił bardzo krótko w Koppenhadze spiesząc do Sztokolmu. Stan postanowily zakończyć obrady i udać się do stolicy dla złożenia hołdu następcy tronu i zamknięcia seymu sposobem uroczystym. Król często skarży się na słabość zdrowia swiego. Wkrótce spodziewają się Sztokolmianie widzieć swoich monarchow. Pisma szwedzkie oglosily odpowiedź na zarzuty niektórych gazet zagranicznych o handlu z anglikami. „Rząd szwedzki wyrażają one, stara się najusilniey zachować obowiązki przyjęte w systemacie lądowym. Wszystkie powieści przeciwnie są fałszywe. Żaden okręt ang. nieznayduie się w Gothenburgu, a jeżeli flotty ang. zbierają się o kilka mil pod tym portem, ani Szwecya zapobiedz ani oto oskarżoną bydz może — Rządca stanu Jordan wysłany został dla obiechania portow pruskich celem zatamowania handlu ang. podług wyrokow Króla. Ma on władzę użycia szrodkow najostrzejszych i najsilniejszych do wytepienia kontrabandy. Już był w Szczecinie i w Królewcu, teraz poiechał do Kłajpedy. Na rozkaz iego więgi i sklepy kupieckie otwarte bydz powinny.

Gazeta Hamburgska odwołała wiadomość o przybyciu Gła Bertrand do Hamburga. Dywizya Gła Friand ciągnie ze Szwabii do północnych Niemiec; już 5000 żołnierza przyszło do Frankfurtu — Do tego miasta przyiechał Królewicz wirtemberski udając się do Cassel — W

Za pozwoleniem Cenzury Wileńskiej

Xże Frankfurtski Karol zniósł na żądanie Napoleona wszystkie dzienniki w xięstwie wychodzące, a postanowił jedną gazetę urzędową w ięzykach niemieckim i francuzkim razem drukować się mającą od 2 stycznia — W Munich nastąpiły dawno zapowiedziane uroczystości weselne. Dnia 12 przy odgłosie dział i dzwonow odprawil się ślub Xcia Ludwika z Xczką Teresą. Wszystkie regimenta przysłały deputowanych na powinszowanie dostoyney parze. Ozdoby gmachow i illuminacya przypominały dzieła woyska bawarskiego i Królewicza w ostatney kampanii. Między innymi czytano napis „D. 20 kwietnia 1809 bitwa pod Abensburg: wielkie dzieło. D. 12 pazdziernika 1810 roku śłodka nadgroda. “

Z Drezna piszą, że jeden officer saski od inżynierow poiechał do Paryża z planami nowej fortecy, która w Torgau będzie założona. Graf Closterode wyiechał z tamtąd na poselstwo do Wiednia — Król pruski na skutek układow z królem saskim zniósł sekwestr z własności do obywatelow xięstwa warszawskiego należney, i odtąd bez żadney trudności onę wydawać kazał. A Nadto wydał następny edykt „Dla ułatwienia cyrkuiacyi między xięstwem warszawskim, a krajami naszymi, dla przywrócenia w komunikacyi tey wolności, iaka jest przyzwoitą związkom przyiaznym dwóch państw sąsiedzkich, odebrawszy wzajemne zapewnienie, postanowiliśmy znieść zakaz wywozu pieniędzy z państw naszych do xięstwa i dozwoić biegu z tamtąd do kraju naszego. Azatym rozkazujemy wszystkim władzom postępować stosownie do tych przepisow. “

WARSZAWA d. 30 pazdziernika. (z Warszawskiej) Listy z Paryża donoszą, że Napoleon darował rozmaite dobra officerom z gwardyi Polsko-Francuzkiej: mianowicie Szefom szwadronu Łubińskiego, Koziętułskiego, Stokowskiego wyznaczył w Westfalii maioraty po 4000 frankow czyniące dochodu. Z teyże gwardyi baronami państwa mianowani zostali: maiorowie, Dilaitre, d'Autenconr, szefowie szwadronow Łubiński, Koziętułski, Stokowski, kapitani Duvivier Maurcau, Jerzmanowski, Łubiński, Trziński, Roztworowski, Szeptycy. Porucznicy zaś Raulet, Vianet, Wybicki i Brocki zostali kawalerami państwa — Gazeta warszawska położyła list Xcia Poniańskiego do Redaktora pisany, w którym X. oświadcza zadziwienie, iż wydawca tey gazety niebędąc do tego upoważniony, położył artykuł z dziennika państwa o tytule Xcia, iż ta wiadomość gdyby była prawdziwa, przyszlaby do redakcyi z mieysca urzędowego drogą zwyczajną.

2 Wileński Policmeyster zawiadamia iż mają wyieżdżać za granicę JP. Czeretowicz doktor philozofii medycyny i chirurgii, Zająca Tanchel Radunski, Wincenty Grabowski, Prykaszczki i Gildy Beniamina Markusa Perca Jzrael Percewicz Klaczko i Efraim Jszzerowicz Kaprys. Ktoby do onych miał pretensyą, ma zgłosić się do tegoż Policmeystra.

w Drukarni Kuryera Litew —